

מתנחלי חברון מאשימים זה את זה במכירת נשק לערבים ומעילות

בעת שהוקמה קריית-ארבע, בניגוד לכל החלטה ממשלתית, לא תיאר איש לעצמו כי תוך כמה שנים תהפוך שוב למה שהיתה קריית-ארבע בימי ה"תנ"ך: עיר מקלט לנוכלים ועבריינים. מאז מונה משה מייבסקי, לפני כ-שנה, כראש-המינהלה במקום, הפכה הנ"ל קודה השקטה לעיר תככים ומזימות. מייבסקי, הנתמך על-ידי אריה רוזנברג וישיבת קריית-ארבע, הותקף על-ידי קבוצה של תושבי הקרייה בראשות יגאל קליין (לשעבר בר מנהל מחלקת-ההינוח במקום) וצבי גיל. הקרב בין הקבוצות על השליטה בעיר הפך למלחמת האשמות הדדיות באמצעות פרסומים, פניות למשטרה, ואלימות גופנית ישירה ועקיפה. חקירה מיוחדת של העולם הזה מביאה לראשונה את טענות הצדדים, בלי לנקוט עמדה, בהנחה כי יש מידה רבה של אמת בדברי כל הצדדים. לפני כמה ימים שלח צבי גיל, תושב

במדינה

פרשות

החטיפה - סוף?

"חוטפי הילד"
יצאו זכאים בתום
שנה של דיונים

"שנה שלמה סבלתי! חברתי בלונדון ובתי הקטנה, הנמצאת איתה, לא ראו אותי שנה שלמה. עכשיו אני בורח מכאן מהר. לוקח את הדרכון, שהוחרם לי, אוסף את המיזוודות ונוסע מכאן" דברי אהרון ("רוי") סיגמן, שזוכה השבוע בבית-משפט השלום בתל-אביב מאשמת עזרה בחטיפת הילד יובל גינסבורג, בן 5, וחטיפת אביו, אהרון גינסבורג.

הפרשה ישנה ומתמשכת. בעצם ימים אלה מתנהלים בשני בתי-משפט בישראל, בית-הדין הרבני ובית-המשפט המחוזי, מישפטים העוסקים בספיחיה של פרשת אווה גינסבורג, אשר נעלמה עם בנה לפני כ-שנה, נפגשה בחשאי עם עיתונאים וערכה עימותים מעל דפי העיתונות עם בעלה, אהרון, שהיתה בראש החדשות בעת ש-התרחשה.

עתה מתחילים הדברים להתבהר, בזכות החלטות בית-המשפט.

התקופה החטיפה, סיפר רוני סיגמן, ארוך שיער, בן 25: "את מרבית השנים האחרונות אני מבלה בחו"ל. הגעתי לארץ לחופשה קצרה לבקר את הורי. חבר שלי, בועז רבין, הכיר לי את אווה גינסבורג. הייתי אותה תקופה קצת בעננים וסיפוריה נגע לליבי. היא סיפרה על חייה בהונגריה, כיצד הוצאה משם על ידי בחור שהכירה ואשר התאהב בה, כיצד התנפצו כל ה"חלומות האלה בארץ."

"מה שהכי נגע לליבי ופגע בחוש הצדק שלי היתה העובדה שבעלה, אהרון, לא נתן לה להפגש עם בנם המשותף, יובל. ואז באה ההצעה, שאני לא יכולתי לסרב לה. הייתי תמים מדי. היא ביקשה ממני ור מאחי, קובי, שנתלווה אליה באחד מביקורי ריה אצל יובל, שנשמע עדים, למיכרה שאהרון יכה אותה או יאיים עליה, כפי שעשה בפעמים קודמות, לדבריה."

"היא הפגישה אותנו עם פרקליטה, עורך הדין משה גוטמן, והוא הסביר לנו שבי צורה כזאת יתכן שנעזור לאווה. אנחנו עשינו את זה מתוך טובה אישית לבועז, שהיה חבר טוב שלי ונפגשנו פעמים רבות בארץ ובחו"ל. ואז הכל התרחש כמו בסרט. "חיכינו למטה. אהרון ירד מדירתו בבת ים עם הילד, שהיה אז בן 4, ובחורה נוספת. היו ביניהם, בין אווה ואהרון, חיר לופי דברים קשים. אווה חטפה את הילד וברחה. אנחנו נשארנו שם פעורי פה ולבסוף ברחנו משם. אחר כך הגיעו אלינו שוטרים. הכחשנו שהיינו עם אווה ושראינו אותה לוקחת את יובל ובורחת. קודם כל לקחו מאיתנו את הדרכונים. אחר-כך זרקו אותנו לתאי מעצר. גם את בועז רבין עצרו."

תווית של עברייני. אחרי מעצר של ימים אחדים שוחררו רוני וקובי בערבות. דרכוניהם לא הוחזרו להם, עד שיתברר המשפט. הוגש נגדם כתב-אישום בעיקבות תלונתו של אהרון גינסבורג, לפיה היכו אותו ועזרו לאווה לחטוף את בנה.

כחודשיים הסתתרה אווה גינסבורג, צעירה גאה בת 25, אצל ידידים מסיטוריים. השמועות שהילכו מעל דפי העיתונים טענו, בין השאר, כי היא מסתתרת בחוגי העולם התחתון, בכנסייה בצפון או הבורחה מן הארץ. עד היום טרם התברר היכן הסתתרה אווה ובעזרת מי. אולם השופט בן-שלמה השתכנע, אחרי דיונים ממושכים במשך שנה תמימה, כי ידם של רוני וקובי סיגמן לא היתה בניסיון החטיפה.

אהרון גינסבורג מצידו, המחזיק ביובל, מעלה מפעם לפעם האשמות נגד אווה ונגד בועז רבין. רק לפני חודשים אחדים התי-פתחה תקרית אלימה מול קולנוע אלנבי בתל-אביב, אחרי ששני בני-הנוע המסוכי סכים נפגשו. כל אחד עם בן-יוג אחר. גם על תקרית זאת מתבררות עתה שתי הבעיות של שני הצדדים, בבית-המשפט בתל-אביב.

מספר רוני: "בשנה האחרונה לא הצי-לחתי כמובן למצוא עבודה. גם בגלל הנירסום בעיתונים, שהיה ברובו שלילי. חברתי מלונדון ובתי באו לארץ, אולם נסעו מכאן. הייתי צוללן בנויבה, עבדתי קצת בבורסה בתל-אביב. שנה שלמה ער-המשך בעמוד 43)

טיולים

אזרכיט

במחירים הסבירים ביותר!

אירופה

ארה"ב, ושייט לאיים קנדה

המזרח הרחוק

30 יום
נחיו שו:
\$450 + 15.195 ל"י

חוברת חנים והרשמה בכל משרדי הנסיעות.

הטיות

הטוב ביותר עם

הגזבר

אהרון הורוביץ, גזבר מינהלת קריית-ארבע, שבא למקום בתום לב ונקלט למרכז סערת קטניות והאשמות הדדיות של המתנחלים.

המקום, מכתב אל שר-הביטחון שמעון פרס, בזו הלשון:

הנדון: הממונה מטעם צה"ל על ענייני קריית-ארבע - משה מייבסקי.

● מספר אנשים, הפוחדים לפרנסתם ולגוססם, פנו אלי בימים האחרונים והירו אותי כי הממונה מטעם הנ"ל מתכוון להפעיל כלפי אלימות גופנית - דהיינו לפרק את עצמותי. זאת מאחר ואני מארגן את הפעולה הציבורית לסילוקו מתפקודו. אני מתייחס לאזהרות אלו בחומרה רבה.

● אחד הדברים הראשונים שעשה ה"ממונה" משה מייבסקי היה ל"ארגן" לי עצמו רטרואקטיבית, פריבילגיה המגיעה לתושבי קריית-ארבע - השתתפות בהור צאות מימון פנימיה לתלמידי-תיכון.

הוא נכנס לתפקידו ב"1.4.76 אך בי פועל עבר לגור עם משפחתו רק בסוף יולי 1976. אף-על-פי-כן לא התבייש לגי-בות דמי השתתפות כאמור לעיל, בסך של 5700 ל"י בקירוב.

מובן מאליו, שנתן לכך צביון "חוקי" בהעבירו החלטה בלתי חוקית בקשר לכך במינהלת קריית-ארבע, ואין ספק כי לא היה זכאי לתשלום זה גם אז.

● מיותר להזכיר, כמובן, כי הממונה מטעם הממשלה-הצבאית הנ"ל הפיץ ומפיץ עלי ועל חברי שמועות שונות ומשונות. ממשליו של המשטרה ועד לסוחר-סימנים.

● אינני יודע, כיצד לקח משרד-הבטי-חון, אדם שנכשל בצורה מתפירה בכל תפקידיו הציבוריים (מועצה מקומית אופ-קים, משה"ב, ישיבה בכארי-שבע ועוד), ומינה אותו לתפקיד מנהלי בכיר אצלנו, כשיודע כי הפוטנציאל הביצועי שלו שואף

אורלה

הטפטים המעוצבים כיצירת אומנות

רובקס

המתנה היפה ביותר